

Čajtleng

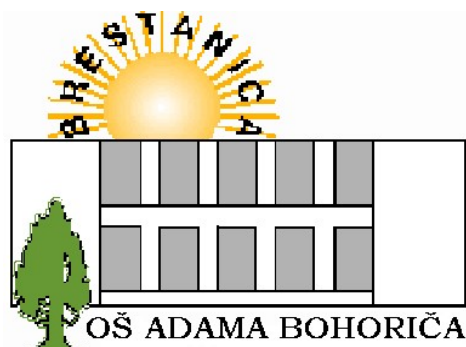
Glasiło učencev Osnovne šole
Adama Bohoriča Brestanica

15. številka, november 2022

KAZALO

UVODNIK.....	4
DOGAJALO SE JE	4
ŠOLSKA SKUPNOST IN ŠOLSKI PARLAMENT	15
NOVICE IZ SVETA ŠPORTA	19
INTERVJU	25
BRALNI KOTIČEK.....	28
FILMSKI KOTIČEK.....	29
ANGLEŠKI KOTIČEK.....	30
POTUJEMO.....	32
EKO KOTIČEK.....	33
LIKOVNI KOTIČEK	35
LITERARNI KOTIČEK.....	41
KUHARSKI KOTIČEK	53
RAZVEDRILO.....	54

UVODNIK

Pozdravljeni, naši dragi bralci!

Nad Brestanico so se spustile jutranje meglice, ki pa jih čez dan zamenja prekrasno jesensko sonce. Letošnja jesen nam je postregla s čudovito obarvanimi, toplimi dnevi. Drevesa so se odela v jesenske barve, nebo nam je postreglo s prekrasnimi sončnimi zahodi, prijetne temperature pa so kar klicale k sprehodom po naravi, nabiranju kostanja, orehov in gobic ter nabiranju energije za hladne zimske dni, ki že čakajo za vogalom.

Skladno z letnim časom je tudi prva številka Cajtenga v šolskem letu 2022/2023 obarvana v jesenske barve. Prenovljena ekipa šolskih novinarjev je strnila moči in za vas pripravila novo, že 15. številko šolskega časopisa.

V njem lahko vsakdo najde nekaj zanimivega. Preberete si lahko, kaj vse se je na naši šoli dogajalo v preteklih mesecih, na katerih športnih področjih so uspešni naši učenci ter kaj počnemo v okviru šolske skupnosti in šolskega parlamenta. Veliko pa je tudi izvirnih novinarskih prispevkov – med njimi kar dva intervjuja, prvi z našim novim kuharjem, gospodom Filipom Kelherjem, drugi pa z Brestaničanom, motokrosistom Maticem Žitnikom. Novinarji vam priporočajo tudi nekaj čtiva za jesensko branje ter film, ob katerem se lahko udobno namestite pod odejo in se sprostite. V angleškem kotičku vam predstavljamo prispevke o prijateljstvu, jesensko obarvan pa je tudi kuharski kotiček. Vabimo vas tudi k ogledu literarnih in likovnih prispevkov naših osnovnošolcev ter da z nami odpotujete v svet. Za konec se lahko pozabavate ob našem razvedrilu.

Verjamemo, da boste prav vsi v glasilu našli kaj zanimivega, vedno pa smo veseli tudi vaših komentarjev, pobud in pohval.

Andreja Dvoršek, urednica

Kdo listje prebarva?

Kje veter prespi?

Kdo slano napravi?

Kam megla beži?

Kdo žene v goricah

klopotec lesen?

Kaj vse bo na mizo

prinesla jesen?

(Feri Lainšček: Jesen)

Devetošolci krške občine so se v petek, 16. 9. 2022, v ŠC Krško-Sevnica udeležili preventivnega programa Varnost v prometu. Brestaniški učenci so strnili svoje vtise.

Za vedno mi bo ostalo v spominu, kako sem bil v reševalnem vozilu. Program me je nagovoril, da bom vedno na motorju nosil čelado in bil v avtu vedno privezan. Všeč so mi bile simulacijske naprave.

Miha Župevc, 9. r.

Petkovo dopoldne je bilo zelo koristno. Najbolj se spomnim predavanja na začetku in različnih bolečih zgodb izgub prijatelja, družinskega člana ... Vse zgodbe in posnetki so mi dali misliti in ne morem si predstavljati, kako boleče bi bilo, če bi se kaj takšnega zgodilo mojim bližnjim. Ta dan si bom zapomnila in se vedno zavedala, kakšne nevarnosti so v prometu.

Hana Grubič, 9. r.

Premišljuje o predavanju iz življenjskih izkušenj. Veliko razmišljam o varnosti, o tem, kaj vse se ti lahko zgodi, če v avtu nisi privezan, če si malo nepozoren, ko voziš ... Všeč so mi bili številni rekviziti.

Zoja Požeg Dular, 9. r.

V Krško smo odšli, da bi nam predstavili program Varnost v prometu. Meni je bilo zelo všeč, še posebej, ko smo lahko s pripravami simulirali prometno nesrečo.

Alen Vovk, 9. r.

Vsak dan smo udeleženi v prometu. Včasih na utečenih poteh pozabimo na kakšno od nevarnosti, včasih smo malo zamišljeni, včasih preprosto nepozorni. Zato hvala ljudem, ki svoje boleče izkušnje delijo z nami, da bi nas ozavestili in tako preprečili še kakšno od nesreč.

Milena Žičkar Petan

Kulturni dan v 7., 8. in 9. razredu

V torek, 27. 9. 2022, so učenci sedmega, osmega in devetega razreda imeli kulturni dan. Najprej so si v Kulturnem domu Krško ogledali film Vesolje med nami, nato pa obiskali Posavski muzej Brežice in spoznali arheologijo ter barok.

Film je slovenski, vsebina pa je primerna predvsem za mlade naše starosti. Govori o petnajstletnem fantu Tobiju, ki je za poletje prišel iz Kanade v Slovenijo, saj ima njegova mami tu umetniško razstavo. Tu spozna kar nekaj mladih njegove starosti, a se ne ujamejo preveč, saj ga zafrkavajo zaradi njegove temne polti. Spozna pa tudi gospoda Hermana, slepega gospoda, ki ga imajo v tisti vasi za čudaka. Takoj se ujameta, saj oba zanima vesolje. Tobi večkrat pride k njemu na obisk in skupaj opazujeta zvezde. Zgodba se vmes tudi zaplete, saj Tobi izve, da sta si njegova mami oče vzela premor in da so vaški fantje gospodu Hermanu razmetali in poškodovali observatorij. A na koncu se vse lepo konča. Tobijeva mami se spet zbliža s Tobijevim očetom, fantje se opravičijo gospodu Hermanu, za povrh pa se Tobi super ujame s punco Tjašo.

Film mi je bil res všeč, tema pa je zelo življenjska, saj mislim, da bi se lahko veliko mladih postavilo v Tobijevo vlogo.

Zoja Požeg Dular, 9. a

Osmošolci in devetošolci smo si v Posavskem muzeju Brežice ogledali baročne freske na stopnišču ter v kapeli. Ogledali smo si tudi Viteško dvorano. Zanimivo je, kako so se freske ohranile po toliko letih. Zelo podrobno so naslikani bogovi, angeli, zgodbe ... V Viteški dvorani je na vsaki steni prikazan en element (zrak, voda, ogenj, zemlja). Poslikal jo je slikar slovenskega rodu, Frančišek Karl Remb iz Radovljice. Vodnica nam je pripovedovala o naslikanih podobah ter nas potem peljala še do ponatisnjene Biblije in do občasne razstave z naslovom Štirje elementi – zrak. Tam smo videli lobanjo in zobe jamskega medveda ter številne druge stvari.

Da bi si muzej pogledali bolj podrobno, bi potrebovali več časa, a mi je bil ogled kljub temu zelo všeč. Tam sem bila prvič in najbolj me je očarala Viteška dvorana in njene freske.

Eva Sluga, 9. b

V Posavskem muzeju Brežice smo si ogledali predmete, ki so jih našli v kamenu in železni dobi: posode, orožje ... Vodička nam je razložila, kaj so z njimi počeli in kako so si zgradili in okrasili hiše. Zelo je bilo poučno.

Maja Hriberšek, 7. a in Živa Župevc, 7. b

Dan nas je znova spomnil, da že dolgo nismo obiskali kakšne kulturne ustanove. Dobra zgodba in domača pokrajina v filmu sta nas nagovorila, razstave pa ponovno vzbudile zanimanje za zgodovino. Učenci so dobili drugačen vpogled v učno snov in povezali različna znanja.

Milena Žičkar Petan

Nacionalni mesec skupnega branja

V obdobju od 8. septembra do 9. oktobra 2022 je po Slovenji potekal *Nacionalni mesec skupnega branja*. Na naši šoli smo ga obeležili na različne načine.

Prvošolčki so postali člani šolske knjižnice.

Dobili so knjižno darilo, slikanico z naslovom *Kako sta Bibi in Gusti prezvijačila hrib*, ki jo je napisala Ida Mlakar Črnič. Darilne slikanice je vsem slovenskim

prvošolčkom podarilo Društvo Bralna značka Slovenije.

V ponedeljek, 19. 9. 2022, smo dan začeli z **bralnim maratonom** in tako obeležili **uradni začetek branja za bralno značko**. Letos smo bralni maraton posvetili knjigam z vsebino o uspešnosti, izvirnosti, ustvarjalnosti, izvirnosti, zavzetosti, predanosti, unikatnosti ... Skratka o odličnosti, za katero si prizadevamo tudi

sami. Prvošolci so brali slikanico o Primožu Rogliču, drugošolci zgodbo z naslovom *Hvaležni bik*, tretješolci so brali zgodbo

Buda za lahko noč. V četrtem in petem razredu so brali odlomke iz knjig *Še več zdravilnih lučk* in iz *Zdravilnih zgodbic*. V šestem razredu so nadaljevali z zgodbami iz knjige *Predpravljice* in popovedke, v sedmem razredu odlomke iz knjige *Pri nas doma se pogovarjamo*, pri izbirnem predmetu tuji jezik nemščina so brali Julianovo zgodbo (R. J. Palacio), pri izbirnem predmetu računalniška omrežja pa zgodbo o Billu Gatesu.

V nadaljevanju dneva je potekala 4. knjižna izmenjava z naslovom **Knjiga, kam greš?** Učenci so pred poukom v šolo prinesli lepo ohranjene knjige, ki jih ne potrebujejo več. Drugo šolsko uro pa so si med prinesenimi knjigami izbrali tisto, ki so jo v zameno za prineseno knjigo vzeli domov.

Na **urah knjižnično informacijskih znanj** v povezavi s slovenskim jezikom so bili učenci 6., 7., 8. in 9. razreda. Pogovarjali smo se o pomembnosti branja, spoznali so projekte, povezane z

branjem, ki se bodo letos odvijali na naši šoli. Nekateri učenci so se na projekte tudi prijavi. Spoznali pa so tudi knjižne novosti, primerne njihovi starostni stopnji.

V petek, 30. 9. 2022, smo s četrtošolci **obiskali krajevno knjižnico v Brestanici**. Knjižničarka nam je prebrala zgodbo O zajcu, ki se je rad smejal. Ta knjiga je letos med knjigami v projektu Naša mala knjižnica.

Katja Zorčič

Beremo skupaj

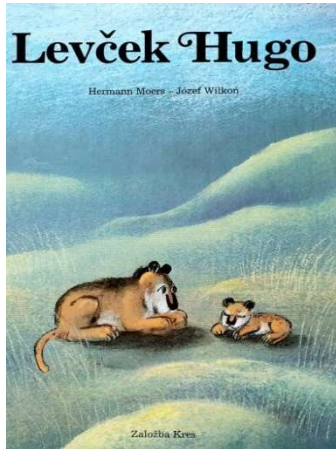
Nacionalni
mesec
skupnega
branja

8. 9. – 9. 10. 2022

ILUSTRACIJA: **Zala Tiran**
UL. ALUO / OVK / Ilustracija / doc. mag. Marija Nabernik / 2022

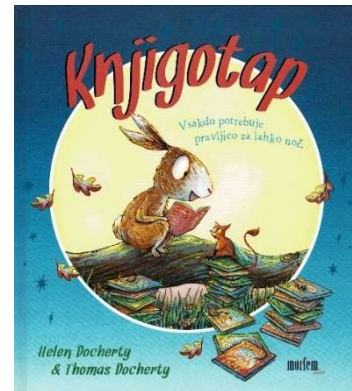
Če ne bomo brali, nas bo pobralo. (Tone Pavček)

Nacionalna izmenjava knjižnih kazalk

V letošnjem šolskem letu smo se že četrto leto zapored vključili v nacionalni in mednarodni projekt izmenjave knjižnih kazalk. Učenci drugega in tretjega razreda so izdelali knjižna kazala za učence iz Osnovne šole Loče.

Učenci 2. razreda so kazalke naredili po prebrani pravljici Hermanna Moersa z naslovom Levček Hugo. Knjigo so si izbrali, zato ker ima lepa sporočila. Pravljičica govori o ljubezni med mamico in sinom, levčkom, ki ga mamica uči samostojnosti. Mali levček bi rad postal tako velik in močan lev, kot je njegov očka. A pot v svet odraslih je dolga in težka in učenju ni konca. Ob poslušanju zgodbe so učenci uživali ter se tudi nasmejali levčkovim vragolijam. Knjiga je namenjena mlajšim učencem.

Tudi učenci 3. razreda so v sklopu šolske ure v knjižnici spoznali projekt nacionalna izmenjava knjižnih kazalk, prisluhnili pravljici z naslovom Knjigotap ter izdelali knjižna kazala. 36 učencev je izdelalo knjižna kazala, ki smo jih v Loče poslali po pošti.

Katja Zorčič

Drugošolci pri branju pravljice

Četrtošolci pri ustvarjanju knjižnih kazalk

Nastale knjižne kazalke

Projekt Erasmus+: Gozd – naš vseživljenjski učitelj

Od 26. do 30. septembra 2022 je v Srbiji, v mestu Kraljevo in njegovi okolici, potekalo mednarodno srečanje za vzgojitelje in učitelje, ki sodelujejo v projektu Gozd – naš vseživljenjski učitelj v sklopu mednarodnega projekta Erasmus+. Srečanja se je udeležilo 17 učiteljev iz Slovenije, 9 iz Italije in 20 iz Srbije. Iz naše šole sva se ga udeležili učiteljici Anja in Urša.

Udeleženci smo imeli priložnost spoznati srbski šolski sistem ter dobiti vpogled v učne vsebine, povezane z gozdom in s sorodnimi temami. V teh dneh smo obiskali kar nekaj vrtcev, osnovnih in srednjih šol (Vrtec Đurđevak, OŠ Branko Radičević Vitkovac, OŠ Olge Milutinović Godačica, OŠ Jovo Kursula, OŠ Dimitrije Tucović, OŠ IV. Kraljevački bataljon, Srednjo strojno in Srednjo gozdarsko šolo). Na vsaki od obiskanih institucij so za nas pripravili spremljevalne aktivnosti v povezavi s temo projekta, predstavili so aktivnosti in dobre prakse, ki jih izvajajo s svojimi učenci, ki smo se jim lahko tudi pridružili in tako obogatili svoje znanje.

Obiskali smo tudi planino Goč, ki se nahaja v bližini Vrnjačke Banje in ponuja pestro izbiro aktivnosti v gozdu. Pri gozdnih aktivnostih in spoznavanju srbskih gozdov se nam je pridružila skupina učencev, ki je bila ravno v jesenski gozdni šoli v naravi.

Med slovenskimi udeleženci je bil tudi Boštjan Hren, inženir gozdarstva, regijski gozdar in vodja gozdne pedagogike, zaposlen na Gozdarskem inštitutu (Zavod za gozdove Slovenije), ki je pridružen partner projekta. Boštjan nam je predstavil principe in funkcije gozdov ter s številnimi praktičnimi aktivnostmi utrdil osnove gozdne pedagogike.

Teden je minil sproščeno, s strokovnimi vsebinami ter pridobivanjem novih izkušenj in idej, ki jih bomo udeleženci lahko prenesli v svoje delo z otroki in učenci ter delili med sodelavce in širše.

Urša Vidmar

Tradicionalni slovenski zajtrk z županom

V petek, 18. 11. 2022, smo se pridružili dnevu domačih dobrot in zajtrkovali kruh, maslo, med, mleko in jabolko. Ob tem dogodku se nam je pridružil župan Mestne občine Krško, magister Miran Stanko.

Jutro smo začeli s kratkim programom, s katerim smo ozavestili pomembnost doma pridelane hrane. Pozdravila sta nas gospa ravnateljica in krški župan, o dobrotah na mizah pa je spregovorila vodja šolske prehrane. Povezovalno nit je pletla Živa Ribič Vene. Po dolgem času smo lahko slišali šolski pevski zbor s pesmijo skupine Šani Šeni Leti moja čebelca. Posebej so se izkazali drugošolci, saj so deklamirali Župančičevo pesem Ciciban in čebela in zaplesali, na koncu pa nas je v skupno petje iz srca popeljal Erik Kovačič s harmoniko in Slakovim Čebelarjem.

Tradicionalni slovenski zajtrk je bil slasten, ker so jedi plod domačih pridelovalcev; slovesen, ker nas je obiskal župan; družaben, ker smo znova lahko skupaj. Dal pa nam je tudi misliti, da smo za naravo in okolje odgovorni tudi sami, kar so v pesmi lepo povedali skupina Šani Šeni:

*Leti moja čebelca,
pridna, s cveta na cvet.
Leti, saj brez tebe
izginil bi naš svet.
(G. Pavčnik)*

Milena Žičkar Petan

Vodja šolske prehrane, Natalija Salmič, o dejavnosti ob Tradicionalnem slovenskem zajtrku:

18. 11. 2022 smo sicer Slovenci obeležili Dan slovenske hrane, ki ga spremlja Tradicionalni slovenski zajtrk. Naša šola pa se bo letos pridružila tudi akciji priprave tradicionalnega slovenskega kosila. Slogan letošnjega Tradicionalnega slovenskega zajtrka je »Zajtrk z mlekom – super dan!«. V povezavi s projektom so in še bodo na naši šoli potekale naslednje dejavnosti:

- izvedba tradicionalnega slovenskega zajtrka,
- izvedba tradicionalnega slovenskega kosila,
- izvedba oddelčnih skupnosti na temo projekta,
- predstavitev lokalne hrane, uravnotežene prehrane, zajtrkovanja, tradicionalnih jedi, kranjske čebele, kmetijstva,
- izdelava izobraževalnih plakatov,
- kuharska delavnica z lokalnimi živili,
- obravnava tematike v povezavi s projektom v okviru pouka,
- sodelovanje na literarnem in likovnem natečaju v sodelovanju s Kmetijsko gospodarskim zavodom Novo mesto,
- sodelovanje s Čebelarstvo Zvezo Slovenije s petjem pesmi,
- nakup medu pri lokalnem čebelarju,
- nakup lokalnih ekoloških jabolk,
- obravnava vsebin na temo kisle repe in kislega zelja,
- razstava likovnih izdelkov,
- obisk župana Mestne občine Krško, magistra Mirana Stanka.

Slovenski tradicionalni zajtrk je bil v petek sestavljen iz naslednjih živil: črnega kruha pekarnice Kruhek, masla Pomurskih mlekarn, medu čebelarja g. Franca Bana, mleka kmetije Sinkovič ter ekoloških jabolk g. Blaža Radeja.

Natalija Salmič

Takole pa so tradicionalni slovenski zajtrk obeležili v 2. razredu:

Drugošolci smo se že cel teden pripravljali na ta pomemben dan. V petek, 18. 11. 2022, pa smo imeli tudi naravoslovni dan. Spoznavali smo življenje čebel, čebelarjev in kmetov. Govorili smo tudi veliko o lokalno pridelani hrani. Poslušali smo zgodbico o Kravici Berti. O lokalno pridelani hrani tudi večkrat spregovorimo ob malici, kosilu, oziroma priložnostno. Učili smo se deklamacije o čebelah, se naučili pesmico Romane Kranjčan Zum zum zum. Ob pesmi Zum zum zum smo tudi plesali.

Zajtrk mi je bil zelo okusen. Še posebej je bil sladek med, ki smo ga dobili od čebelarja, ki živi v bližini.

Staša Zorko, 2. a

Zajtrk je bil zelo dober.

Tia Šoba, 2. a

Bil je zelo sladek med.

Eva Omahen, 2. a

Bilo je zelo dobro mleko.

Ema Paškulin, 2. a

Še posebej sta mi bila dobra mleko in kruh.

Hana Glas, 2. a

Zajtrk je bil še bolj zdrav in boljšega okusa, ker so sestavine iz naše države.

Nina Lužar, 2. a

ŠOLSKA SKUPNOST IN ŠOLSKI PARLAMENT

Sestanek predstavnikov šolske skupnosti

V četrtek, 15. septembra, so se prvič v letošnjem šolskem letu sestali predstavniki oddelčnih skupnosti od 1. do 9. razreda, ki sestavljajo Šolsko skupnost OŠ Adama Bohoriča Brestanica. Na njem smo naredili načrt dela v letošnjem šolskem letu in se odločili za sledeče dejavnosti:

- sprejem prvošolcev v šolsko skupnost,
- sodelovanje v Tednu otroka,
- izvedbo izmenjave knjig Knjiga, kam greš?,
- organizacijo dveh fotografskih natečajev,
- akcijo zbiranja hrane za male živali,
- pripravo srečelova pred božično-novoletnimi počitnicami,
- slovo od devetošolcev.

Na sestanku so predstavniki oddelčnih skupnosti izvolili tudi svojo predstavnico, ki je v letošnjem šolskem letu postala **Zoja Požeg Dular** iz 9. razreda. Za njeno namestnico je bila prav tako izvoljena devetošolka, **Iza Bahčič**.

Andreja Dvoršek

Sprejem prvošolcev v šolsko skupnost

S 3. oktobrom 2022 se je začel *Teden otroka*, ki vsako leto poteka v mesecu oktobru. Letos je potekal pod sloganom *Skupaj se imamo dobro*, ali, kot pravi pevec Nipke, ki je tudi letošnji ambasador: »*Skp se mava dobr*«. Prijateljstvo, druženje, klepet s prijatelji, to je tisto, kar nam je zelo pomembno, zato smo letošnji Teden otroka na naši šoli pričeli s prav posebnim dogodkom: učence 1. razreda smo sprejeli v Šolsko skupnost OŠ Adama Bohoriča Brestanica.

Predstavnica šolske skupnosti Zoja Požeg Dular in njena namestnica Iza Bahčič sta prvošolce nagovorili, nato pa so devetošolci prvošolce pospremili na oder, kjer so morali ponavljati svečano zaobljubo. Nato so jih simbolno pospremili preko »šolskega praga« in jim podarili darilca – zapestnice prijateljstva.

Andreja Dvoršek

Obisk Državnega zbora in Hiše EU

V ponedeljek, 14. novembra, smo se že navsezgodaj zjutraj predstavniki šolskih otroških parlamentov osnovnih šol Mestne občine Krško in Občine Kostanjevica na Krki odpravili v Ljubljano. Tja smo odšli, da bi obiskali Državni zbor in Hišo Evropske unije. Našo šolo smo zastopale Tisa Ljubi, Hana Grubič in Iza Bahčič iz devetega razreda ter Nika Kovačič iz osmega razreda, spremljala pa nas je mentorica Suzana Robek.

Po dolgi vožnji z avtobusom smo najprej prispeli pred Hišo EU, kjer so nas lepo sprejeli. Pogovarjali smo se o Evropski uniji, sami raziskovali njene značilnosti s pomočjo interaktivnih tabel in iger, na koncu pa še poiskali nekaj podatkov in jih izpisali na delovni list.

Odpravili smo se nazaj na avtobus in se odpeljali do slovenskega parlamenta. Tam so nas pozdravili, nam predstavili delovanje, nato pa smo imeli priložnost tudi v živo opazovati, kako potekajo seje v Državnem zboru. Sedeli smo na tribunah in opazovali naše poslance, kako so padli v burno debato in se prepirali.

Dan je minil v prijetnem in sproščenem vzdušju, obenem pa smo izvedeli tudi veliko novega.

Tisa Ljubi, 9. b

FOTOGRAFSKI NATEČAJ »PRAZNIKI«

Vse učence Osnovne šole Adama Bohoriča Brestanica vabimo k sodelovanju na fotografskem natečaju na temo **»PRAZNIKI«**.

Vsak učenec lahko pošlje **največ dve fotografiji** na e-naslov solskaskupnost.brestanica@gmail.com skupaj s svojim imenom in priimkom najkasneje do

9. januarja 2023.

Ob zaključku natečaja se nam obeta fotografska razstava s 5 najboljšimi fotografijami po oceni žirije.

Vabljeni k sodelovanju!

Predstavniki šolske skupnosti z mentoricama, Andrejo Dvoršek in Suzano Robek

Akcija ozaveščanja Petarde – ne hvala!

December je čas praznikov, radosti, veselja in obdarovanja. A vse ni tako pozitivno. Za živali namreč prihaja čas, ki bo vse prej kot vesel, saj se pričinja obdobje pokanja petard, raket in ognjemetov, kar jim povzroča nepredstavljen stres.

V Šolski skupnosti OŠ Adama Bohoriča Brestanica smo se zato odločili, da pripravimo akcijo ozaveščanja Petarde – ne hvala!

Ker vemo, da ima veliko učencev doma hišne ljubljence, vas prosimo, da svoje ljubljene kužke in mucke fotografirate in nam njihove fotografije pošljete na e-naslov solskaskupnost.brestanica@gmail.com.

Fotografije bomo v obliki filmčka objavili na šolski spletni strani.

Veseli bomo vašega odziva!

Predstavniki Šolske skupnosti OŠ Adama Bohoriča Brestanica

NOVICE IZ SVETA ŠPORTA

Državno šolsko prvenstvo v plavanju

Naša učenka, Živa Ribič Vene, je bila 13. septembra 2022 edina predstavnica naše šole, ki se je uvrstila na **državno šolsko tekmovanje v plavanju**. Tekmovanje je potekalo na bazenu v Kamniku.

Živa je odplavala 50 m prosto v času 40,05 sekund in na koncu osvojila 60. mesto med učenkami letnik 2008/2009.

Iskrene čestitke Živi za borbenost in dobro plavanje.

Natalija Rovan

Športni dan na Kongresnem trgu v Ljubljani - dan slovenskega športa

Učenci devetošolci so v petek, 23. septembra 2022, na Dan slovenskega športa odšli v Ljubljano, kjer so na Kongresnem trgu lahko spoznali olimpijske športe in se v njih tudi preizkusili. Nekateri učenci so to počeli z velikim veseljem, navdušenjem in se zraven zelo zabavali, nekateri pa malce manj.

Dan slovenskega športa je praznik, saj smo Slovenci športni narod, kar dokazujemo ne samo z izjemnimi rezultati vrhunskih športov, temveč tudi z redno telesno dejavnostjo, ki je z duševnim zdravjem najpomembnejša sestavina zdravega življenjskega sloga. Šteje pa čisto vsaka športna aktivnost in pomembno je, da izberemo takšno, v kateri uživamo, se sprostimo in napolnimo svoje "baterije" za vse življenjske podvige. To je tudi glavno sporočilo tega dne.

Zato tudi učencem želimo predstaviti, da je pomembno, da so športno aktivni vse življenje. Verjamem, da jim bo tudi predsedniški tek ostal v spominu in da so v skupnem druženju s sošolci in sošolkami uživali.

Natalija Rovan

Občinski troboj

6. oktobra 2022 je v Kostanjevici na Krki potekal občinski troboj za učence od 2. do 6. razreda, ker je bil odpovedan konec lanskega šolskega leta.

Učenci naše šole so se borili po svojih najboljših močeh in na koncu smo osvojili **3 medalje**. **Lili Kostanjšek** iz 3. razreda je osvojila **zlato**, **Max Purkat**, prav tako iz 3. razreda, je osvojil **bron**, prav tako je **bron** osvojila tudi **Tija Kozole** iz 4. razreda.

Iskrene čestitke vsem tekmovalcem! Bili ste super in ponosni smo na vas.

Natalija Rován

Občinski kros

V četrtek, 13. 10. 2022, je na ribniku Resa v Krškem potekal občinski kros, ki so se ga udeležili tudi učenci OŠ Brestanica. Šolska ekipa je štela kar 36 učencev, polnih energije in veselja do teka. Komaj smo dočakali kros in prav vsi učenci so na koncu imeli nasmeške na obrazih. Nekaterim je bila to prva tovrstna izkušnja, verjamemo, da ne zadnja. Drugim, izkušenejšim učencem, pa tudi že deveta izkušnja.

Pri vsem tem je najpomembneje, da učenci vedo, da je najpomembneje, da se potrudijo po svojih najboljših močeh, dajo vse od sebe in izboljšajo svoj lanski rezultat. Če so to storili, so za nas zmagovalci. Ni pa vedno lahko, verjamemo.

Učenci so osvojili kar **6 medalj**:

- zlato – **Brina Omerzel**, 5. razred,

- srebrno – **Lili Kostanjšek**, 3. razred,
- srebrno – **Nik Moškon**, 3. razred,
- bronasto – **Elizabeta Kukovičič**, 4. razred,
- bronasto – **Urban Lebar**, 7. razred,
- bronasto – **Eva Sluga**, 9. razred.

Iskren čestitke vsem tekačem šolske ekipe. Ponosni smo na vas!

Natalija Rovan in Damjan Kos

Ljubljanski maraton

V soboto, 22. 10. 2022, so učenci izbirnega predmeta Šport za sprostitev odšli z vlakom v Ljubljano. Prvič so se udeležili šolskih tekov na Ljubljanskem maratonu in vsi uspešno odtekli razdaljo 1800 m. Ugotovili so, da kljub dežju lahko tekujemo in se ob tem tudi zabavamo. Iskrice v očeh, veselje v cilju in nasmehi so poplačali ves trud, ki so ga vložili. Bila je super izkušnja, za nekatere učence prva večja in verjamem, da jim bo ostala zapisana v spominu.

Druženje mladih tekačev cele Slovenije gotovo pusti pečat vsakemu posamezniku, saj ni pomembno zmagati, temveč se družiti na zdrav in aktiven način, s tekom.

Natalija Rovan

Občinsko tekmovanje v odbojki za starejše učenke

V četrtek, 10. novembra 2022, je potekalo občinsko tekmovanje v odbojki na OŠ Jurija Dalmatina Krško.

Tudi naša šola je po daljšem odmoru imela ekipo za dekleta. Dekleta so pokazala izjemno borbenost, požrtvovalnost in dobro igro. Žal pa malo treme in želje po še boljši igri prinese kakšno dodatno napako, ki so je dekleta storila in na koncu osvojila odlično 5. mesto.

Zelo sem ponosna nanje, saj so pokazale res kvalitetno igro, za kar jih lahko še dodatno pohvalim. Bravo, dekleta!

Šolsko ekipo so sestavljale: kapetanka Hana Grubič, Eva Sluga, Žana Ban, Karla Grubič, Hana Škoberne, Maria Rosa Kozmus in Žana Gorenc.

Natalija Rovan

Področno prvenstvo v malem nogometu za starejše učence

V torek, 15. 11. 2022, je na OŠ Sava Kladnika Sevnica in na OŠ Marjana Nemca Radeče, potekalo področno prvenstvo v malem nogometu za starejše dečke.

Našo šolo so zastopali naslednji borbeni fantje: kapetan Žiga Čuber Potočnik, vratar Jan Brljavac, Amar Čehić, Nik Resnik, Tilen Jevšnik, Nik Arenšek, Filip Kelher in Urban Lebar.

Prikazali so izredno borbenost v obrambi in napredek v igri v napadu. Žal so imeli tudi malo smole, da se jim ni uspelo uvrstiti naprej. Naredili so nekaj ključnih napak v drugem polčasu in na koncu izgubili tekmi proti OŠ Brežice in OŠ Tržišče.

Na koncu so se končne zmage in uvrstitve na nadaljnje državno tekmovanje veselili učenci iz OŠ Brežice, ki so v finalu premagali učence iz OŠ Artiče. Ob tem vsem šolam čestitam za prikazano igro in pa športno obnašanje na samem tekmovanju. Našim fantom pa izrekam iskrene čestitke za medsebojno sodelovanje, spodbujanje na samih tekmah, športnemu obnašanju in pa velik napredek v igri.

Damjan Kos

Občinski prvaki v odbojki – starejši dečki

V sredo, 16. 11. 2022, je na Osnovni šoli Jožeta Gorjupa Kostanjevica na Krki potekalo občinsko tekmovanje starejših dečkov v dvoranski odbojki.

Tekmovanja se je udeležila tudi naša osnovna šola v naslednji sestavi: Žiga Čuber Potočnik – kapetan, Jan Brljavac, Rožle Grubič,

Nik Resnik, Miha Gabriel Vodopivec, Nik Arenšek, Tilen Jevšnik in Urban Lebar.

Na začetku tekme proti OŠ Jurija Dalmatina Krško smo bili v rahlem krču in zato izgubili prvi set. Fantje so se prebudili in zbrali ter začeli igrati pravo odbojko v drugem setu, ki je bil izredno izenačen. Sprejem servisov je lepo stekel, prav tako smo lepo odigrali v napadu ter v ključnih trenutkih dobili pomembne točke ter osvojili drugi set. Z odlično igro smo nadaljevali tudi v tretjem nizu in ga na koncu tudi dobili.

V drugi tekmi proti OŠ Kostanjevica na Krki smo nadaljevali z lepo igro v prvem setu in ga dobili. Fantje so na začetku mislili, da bodo z lahkoto dobili tudi drugi set, vendar so zaradi lastnih napak drugi set izgubili. V odločilnem nizu so se ponovno zbrali in zaslužno **postali občinski prvaki v odbojki**.

Za igralca turnirja je bil izbran **Žiga Čuber Potočnik**.

Hkrati se kot ekipa zahvaljujemo tudi učiteljici Nataliji Rovani, da smo lahko opravili še dodatne treninge in se dobro pripravili na tekmovanje in ostalim učiteljicam, da so nas spustile od pouka na treninge.

Rezultati tekem:

- OŠ Adama Bohoriča Brestanica : OŠ Jurija Dalmatina Krško: 2 : 1,
- OŠ Adama Bohoriča Brestanica : OŠ Kostanjevica na Krki: 2 : 1.

Fantom iskreno čestitamo za borbo in zmago!

Damjan Kos

Žensko evropsko prvenstvo v rokometu

Žensko evropsko prvenstvo v rokometu 2022 (The Women's EHF EURO 2022) je od 4. do 20. novembra 2022 potekalo v Sloveniji (v Ljubljani in Celju), Severni Makedoniji (v Skopju) ter v Črni gori (v Podgorici).

Tekmovanje je v uvodnem delu potekalo v 4 skupinah (A, B, C, D) in iz vsake skupine so se v glavni del tekmovanja uvrstile 3 ekipe, med katerimi je bila tudi slovenska reprezentanca, ki je dvakrat zmagala (proti Danski in Srbiji) in enkrat zgubila (proti Švedski).

V glavnem delu so se reprezentance združile v 2 skupini (1. in 2.). Naši reprezentanci je šlo precej dobro, a na koncu je odločalo nekaj golov in na žalost se Slovenija ni uvrstila v končnico. To je do sedaj najboljši rezultat Slovenske ženske reprezentance na Evropskem prvenstvu.

V končnico so se uvrstile Danska, Norveška, Črna Gora in Francija. Danska in Norveška sta igrali že peti skupni finale v zgodovini (Danska: Norveška: 25 : 27), Črna gora pa je po podaljšku v tekmi za 3. mesto zmagala nad Francijo in se veselila svoje 2. medalje na evropskih prvenstvih.

Zanimivost: Slovenija je v uvodnem delu premagala nove podprvakinje Danke (28 : 26).

Glede na to da je Slovenija znana kot športna država in da je spremljanje športnih tekmovanj zelo priljubljeno, sem se pozanimal, katere športe učenci naše šole najraje spremljajo. Ugotovil sem, da je najbolj priljubljen nogomet, na drugem mestu mu sledi odbojka in šele na koncu rokomet.

Rožle Grubič, 9. a

INTERVJU

Mini intervju s kuharjem Boštjanom Kelherjem

Odločili smo se, da vam v tokratni številki Cajtenga na kratko predstavimo našega kuharja, Boštjana Kelherja, saj je nov obraz na naši šoli in se nam zdi prijeten, prijazen ter zanimiv.

Zakaj ste se odločili za poklic kuharja?

Ker me ta poklic veseli že od malega.

Kaj ste počeli, preden ste prišli na OŠ Brestanica?

Bil sem kuhar v OŠ Artiče.

Kaj ste po izobrazbi?

Po izobrazbi sem kuhar.

Katera je vaša najljubša jed, ki ste jo vi skuhali?

Mehiška hrana. Pekoča, npr. tortilje.

Kdo vas je navdušil za kuhanje?

Oba starša. Bolj mama.

Kaj počnete v prostem času?

Športam s sinovama in ženo, gremo v kino in na pohod.

Kako se vam zdijo učenci na naši šoli?

V redu.

Ali pečete tudi kakšne sladice?

Ja. Najraje kremšnite.

Ali katere hrane ne marate?

Vse jem.

Žana Gorenc, Karla Grubič in Maja Hriberšek, 7. razred

Intervju z Brestaničanom Maticem Žitnikom

Ker v Brestanici živi in ustvarja precej ljudi, ki se ukvarjajo z zanimivimi poklici, hobiji in drugimi dejavnostmi, smo se odločili, da vam nekatere izmed njih predstavimo skozi naše intervjuje. Tokrat smo za pogovor prosili Brestaničana, nekdanjega učenca naše šole, ki se ukvarja z zanimivim športom – motokrosom. Več o njem si lahko preberete v spodnjem pogovoru.

Kakšni so tvoji spomini na OŠ Adama Bohoriča Brestanica?

Spomini na osnovno šolo so zelo lepi. Ravno prav velika, na lepi lokaciji z domačimi učitelji in učenci.

Kateri je bil tvoj najljubši predmet v osnovni šoli in zakaj?

Športna in tehnična vzgoja.

Kam te je vodila pot po osnovni šoli?

Odšel sem v Srednjo tehnično šolo v Krškem, smer elektronik.

Slišali smo, da se ukvarjaš z motokrosom. Zakaj si se odločil za ta šport?

Motokros je bila vedno tista največja želja in hrepenenje praktično že od nekdaj.

Ali so te starši podpirali pri tem?

Sprva ne, sedaj, kasneje, pa me.

Kakšni so bili tvoji začetki v motokrosu?

Težki, kot so začetki v vsakem športu. Ko sem zaslužil dovolj, sem si kupil motor in pri 21. letih začel z motokrosom.

Kakšen je bil tvoj prvi motor?

Moj prvi motokros motor je bil Honda CRF 450 letnik 2003.

Ali se še s čim preživljaš razen z motokrosom?

Zaposlen sem v Termoelektrarni Brestanica.

Slišali smo, da imaš svojo motokros progo. Kako izgleda njeno vzdrževanje?

Vzdrževanje in urejanje proge je zelo zahtevno, sploh če hočeš imeti najboljše pripravljeno progo v državi, kar se lahko pohvalim, da jo imam. Vzdrževanje proge ni vedno enako, odvisno je od vremenskih pogojev, vlažnosti zemlje in stanja proge. Urejam jo s traktorjem, z bagrom ter nakladačem goseničarjem. Progo je pred treningi vedno potrebno rahljati, frezati ter po potrebi zalivati.

Kako izgleda tvoj dan na dan tekme?

Vstanem ob 7.00 in si pripravim zajtrk. Mehanik pripravi motor za jutranji trening. Ob 8.00 je uradni trening na čas, nato se preoblečem in pripravim opremo za dirko, medtem pa mehanik opere in pripravi motor. Približno ob 13.00 imamo prvo dirko, ob 17.00 pa drugo vožnjo. Med vožnjami potekajo ogledi proge, nastavitve motorja, v kolikor je potrebno, in seveda hrana in pijača, ki sta zelo pomembni skozi cel dan, saj je motokros kondicijsko eden izmed najzahtevnejših športov na svetu.

Verjetno ta šport ni poceni, kako si pokriješ stroške?

Stroški so zelo veliki, sploh ko enkrat postaneš hiter in se udeležuješ močnih prvenstev, zlasti dirk na evropski ravni. Stroške dirkanja v večini pokrijejo sponzorji, je pa potrebno veliko dela in iznajdljivosti, da izpelješ sezono.

Kako si prišel do takšnega števila sponzorjev?

Prepoznavnost, hitro napredovanje, doseganje dobrih rezultatov.

Potrebno je biti na nek način priljubljen in zanimiv dirkač, saj ti le tako izkažejo podporo in te sponzorirajo, saj časi niso najbolj ugodni za takšne stvari.

Kaj vse spada pod motociklistično opremo?

Oprema za motokros vsebuje škornje, nogavice, kolenčnike, podhlače, hlače, športno majico, ščitnik trupa, dres, rokavice, čelado in očala. Nekateri uporabljajo tudi ledvični pas in ovratnico za zaščito vratu, jaz osebno ju ne uporabljam.

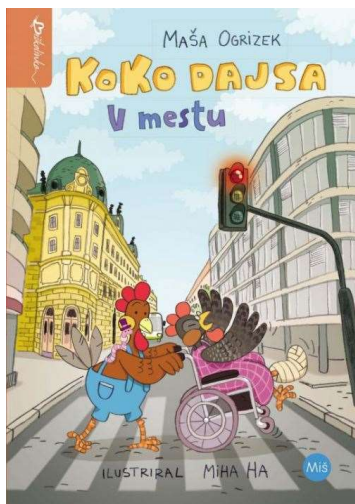
Kaj bi svetoval bralcem intervjuja glede športa, s katerim se ukvarjaš?

Nedvomno je zelo lep šport, vendar ga je potrebno pravilno začeti. Preden sedemo na motor, je potrebno imeti kompletno zaščitno opremo, ki sem jo naštel v prejšnjem vprašanju. Izbrati moramo ustrezen motor in manj zahtevno motokros progo, seveda je priporočljivo, da začnemo v sodelovanju s katerim od motokros učiteljev.

Žana Ban, Nik Arenšek in Pia Šturbej, 8. a

BRALNI KOTIČEK

Maša Ogrizek: Kokodajsa v mestu

Koko Dajsa je nergava stara kokoš, ki živi sama v pritličnem stanovanju bloka. Nenehno nadzira in kritizira osebe okoli sebe. Nekoč si med oprezanjem za sosedi zlomi nogo in pristane na invalidskem vozičkom. Pomagata ji nečakinja Krišna in njen prijatelj, deževnik Hari. Skrb za prepirljivo kokoško ni ravno enostavna, vendar ...

Kokodajsa v mestu je zbirka duhovitih zgodbic, ki jo v branje priporočam učencem od 4. do 6. razreda. Je zelo zabavna, zgodbo pa popestrijo tudi lepe ilustracije Mihe Hančiča.

Knjiga je bila leta 2021 nominirana za nagrado desetnica. Izdala jo je založba MIŠ v zbirki Miškolinke. Po njej je nastala serija

kratkih animiranih filmov.

Če vas bo pisateljica z zgodbo o Koko Dajsi navdušila, lahko preberete še ostale knjige izpod njenega peresa:

- Ljubo doma,
- Koko mesto,
- Krasna zgodba,
- Lisičja luna,
- Luka iz bloka,
- Gospa s klobukom,
- Slon na drevesu.

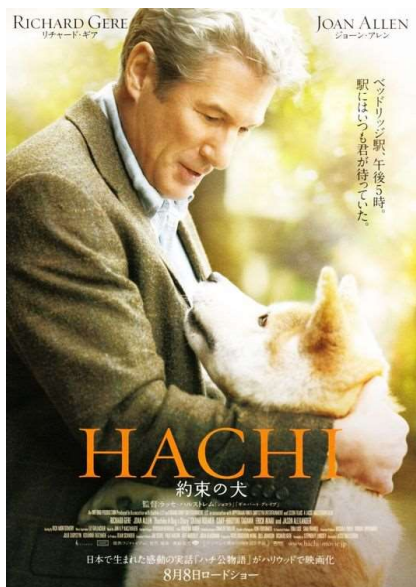
Maša Ogrizek se je rodila leta 1973. Po izobrazbi je univerzitetna diplomirana sociologinja kulture in filozofinja. Od leta 2008 je zaposlena v kulturi kot kritičarka in književnica. Zadnja leta se vse bolj uveljavlja kot mladinska pisateljica. V svoja dela rada vpleta malce čudaške like in se v njihovi družbi neizmerno zabava. Živi in dela v Ljubljani.

Kim Zorko, 6. a

FILMSKI KOTIČEK

Hačiko

Igralska zaseba: Richard Gere, Joan Allen, Cary-Hiroyuki Tagawa, Jason Alexander, Sarah Roemer, Tora Hallstrom

Režija: Lasse Hallström

Izid: 8 julij 2009

Čas trajanja: 97minut

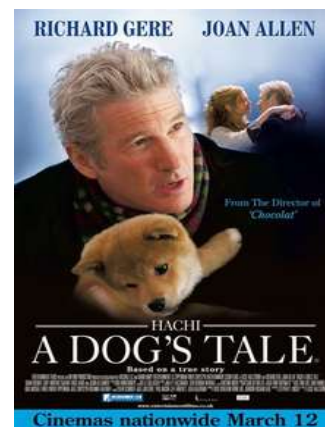
Po resnični zgodbi

Žanr: drama

Jeziki: angleščina, japonščina

Tokrat smo se odločili, da vam predstavimo film, posnet po resnični zgodbi, ki ima zelo lepo in ganljivo vsebino. Seveda pa vsi obožujemo pse. Pozor! Ob ogledu si pripravite robčke.

Leta 1924 je profesor Hidesaburō Ueno, ki je poučeval na oddelku za kmetijstvo na tokijski univerzi, kupil kučka pasme akita. Pes z imenom Hachiko je vsako jutro pospremil svojega gospodarja do železniške postaje, ko se je z vlakom vozil na delo. Ob 15. uri pa ga je pes pričakal, ko se je vrnil z dela. Njuno tovrstno druženje je postala rutina, dokler ni nekega dne v profesor zaradi krvavitve v možganih umrl na delovnem mestu. Tudi tistega dne je Hachiko ob 15. uri čakal na železniški postaji, a njegov gospodar ni izstopil iz vlaka. Kljub temu se je Hachiko naslednji dan ob istem času spet vrnil v upanju, da bo dočakal svojega gospodarja.

Kako se ganljiva zgodba o pasji zvesti konča, pa lahko izveste tako, da si film tudi sami ogledate.

Nika Kovačič, Natalija Jankovič, Lučka Colarič in Enej Cvirn, 7. a., ter Katja Čerkuč, 6. a

ANGLEŠKI KOTIČEK

Friendship

About friendship

I'm not a very sociable person. I don't like to meet new people, but once I meet them, I will probably like them.

The qualities I value in people are kindness, honesty, loyalty and thoughtfulness. I like people who don't talk badly about other people behind their backs and are kind to everyone. I have quite a lot of friends outside school and I have met them elsewhere. For example, two of them I met at youth mountain camp.

I hang out with my friends at weekends and during school breaks the most. We go hiking and riding our bikes. Otherwise we talk on social media to keep up.

Eva Sluga, 9. b

About friendship

I'm a very curious person, for example, I like to find out what people talk about or what they think. I'm also very caring – whenever something bothers you, I'll always be there for you to listen and help. Thirdly, I'm very adventurous, too. This means I love exploring places, especially if they're mysterious and historic, so I enjoyed the Halloween haunted house at Krško youth hostel this year so much.

In my opinion, the most important qualities in friendship are a good sense of humour, honesty and loyalty. I like people who can relate to my sense of humour and who I can laugh with. Honest people always tell the truth and you can really trust them. People who are loyal are always on your side, in good times and bad times, so you don't feel lonely, but loved. I don't get on well with people who are annoying, because they get on my nerves. Besides, selfish people can't be my friends, because they feel so self-important.

I always want to be a good friend who loves unconditionally. This means they always give support and you can rely on them. A friend in need is a friend indeed!

Iza Bahčič, 9. b

About friendship

Different people have different personalities and personal qualities. Some of them are good and some bad. Some of them are more important to us than others and some less. If a person has the quality we value most, therefore we will more likely choose them for our friend.

I think of myself as a quiet, independent, honest person. I'm not very confident – I'm quite shy. For instance, I have never liked performing for a crowd or even just a few people. I'm also a perfectionist and very harsh on myself if I don't get something right which can be understood as a bad quality, but I think it also helps me get a better result. I like people who are kind, thoughtful and honest. To me, these are the most important qualities. But I also like people who are trustworthy, so I can tell them secrets and know they are going to keep them to themselves. I don't get along well with people who are selfish, mean and arrogant. I don't mind if a person isn't confident, because neither am I, so I completely understand their struggle. Some people think that sensitivity is a bad quality, but I disagree. I believe that it can be good in some cases and bad in others. I think it really depends on a situation.

Everyone has different opinions about personal qualities, which are more important and which less... We won't always agree, but we don't have to. It's just important that we surround ourselves with people we like, get along well with them and are comfortable around them.

Tisa Ljubi, 9. b

POTUJEMO

Celjska koča

Predstavljamo vam idejo za družinski izlet na Celjsko kočo, ki se nahaja blizu Celja. Destinacija je primerna za kolesarjenje ali pohodništvo, urejene pa so tudi učne poti. Imajo tudi otroška igrala in letno kopališče. Če pa imate raje adrenalin, so za vas zelo primerni tudi: ZIP-line, adrenalinski park, letno sankališče bobkart, poleti pa tudi poletna drča.

Sama sem z družino obiskala adrenalinski park in se večkrat spustila z bobkartom. Bilo je zelo zanimivo in tudi malo strašljivo. Imela sem se zelo dobro, bil je odličen družinski izlet.

Pustolovski park je okolju prijazen park, nahaja se med drevesnimi debli in krošnjami. S poligoni za vse starostne skupine ponuja možnost za spoznavanje okolja na drugačen način, pa tudi za šport in rekreacijo – pustolovščina, ki jo morate preizkusiti!

Sprostite se lahko tudi v udobju hotelske koče s tremi zvezdicami, kjer lahko obiščete manjši wellness center s parno in finsko savno ter z whirlpoolom. Na voljo sta tudi restavracija in pivnica, ki ponujata kulinarično ponudbo domače hrane.

Nika Kovačič in Lučka Colarič, 8. a

EKO KOTIČEK

Projekt Šolska shema Evropske unije

Šolska shema je ukrep skupne kmetijske politike in pomeni pomoč za oskrbo s sadjem in zelenjavo ter mlekom in mlečnimi izdelki v izobraževalnih ustanovah.

V šolski shemi se otrokom v osnovni šoli in gojencem v zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami brezplačno razdeljuje dodaten obrok sadja in zelenjave oziroma mleka in mlečnih izdelkov ter se jih skozi različne dejavnosti spremljevalnih izobraževalnih ukrepov povezuje s kmetijstvom, izobražuje o zdravih prehranskih navadah, lokalnih prehranskih verigah, ekološkemu kmetovanju, trajnostni pridelavi in preprečevanju zavržkov hrane.

Cilj Šolske sheme je povečanje uživanja sadja in zelenjave ter mleka in mlečnih izdelkov pri otrocih, saj se prehranske navade oblikujejo v otroštvu. Prispevala naj bi k spodbujanju zdravih prehranskih navad, uživanju lokalno pridelane hrane ter hkrati omejila naraščanje pojava prekomerne telesne teže in debelosti pri otrocih, ki povečuje tveganje za nastanek številnih kroničnih nenalezljivih bolezni sodobnega časa. Izbor upravičenih kmetijskih proizvodov in živil v šolski shemi je razdeljen na šolsko sadje in zelenjavo ter šolsko mleko. Večinski delež financiranja se zagotovi iz proračuna Evropske unije, preostali delež iz proračuna Republike Slovenije.

Šole se vsako leto prijavijo v šolsko shemo, v prijavi se odločijo, ali bodo otrokom razdeljevale le šolsko sadje in zelenjavo ali le šolsko mleko ali oboje. Vsaka šola sama izbere dobavitelja in pri tem poskuša čim bolj uveljavljati načelo kratkih dobavnih verig.

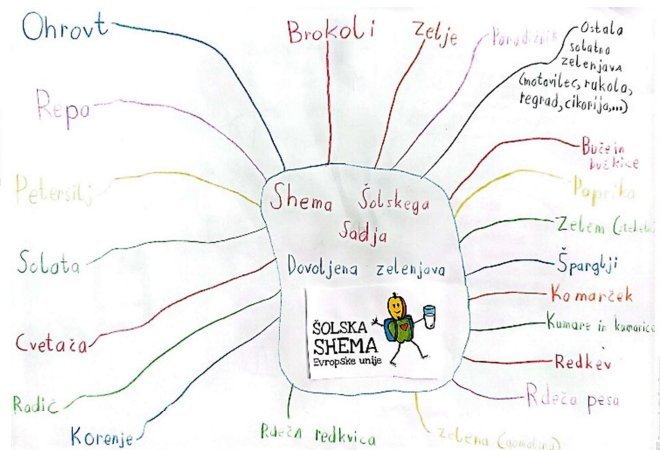
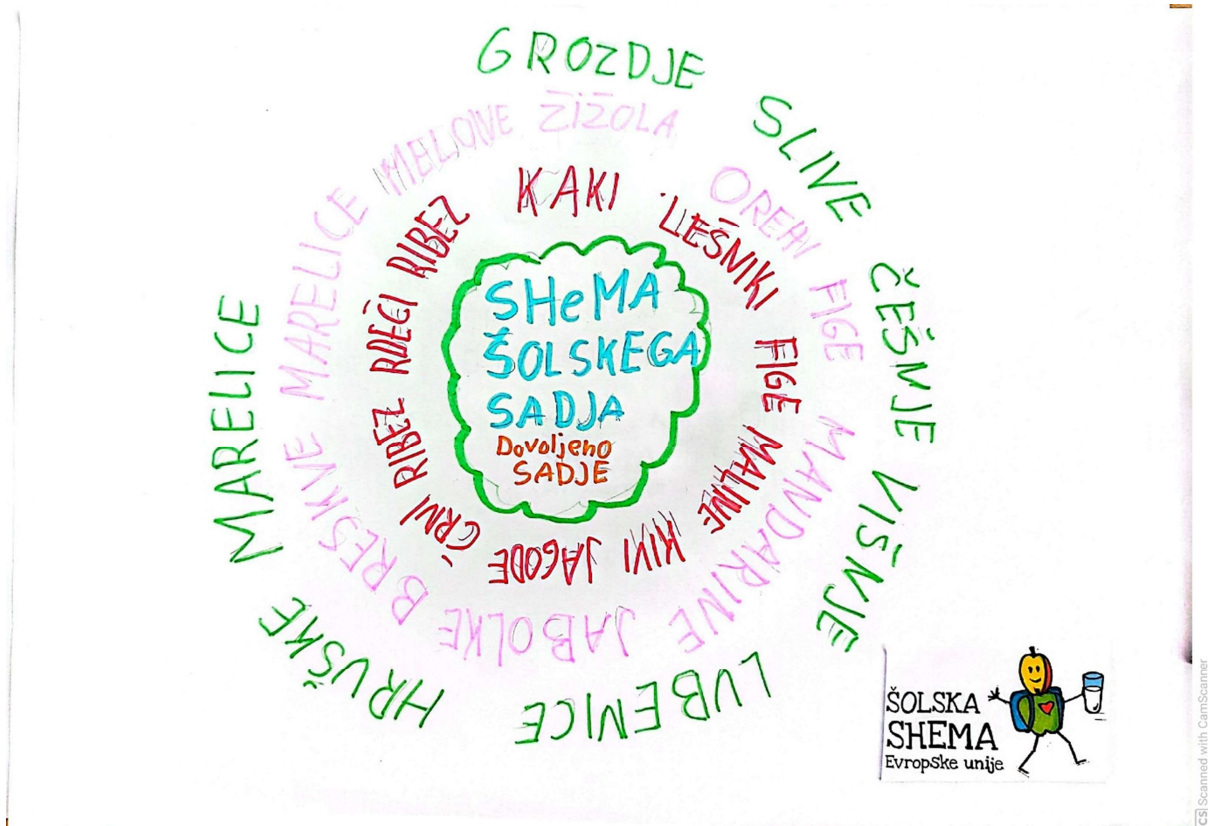
Naša šola od leta 2009 sodeluje v evropski Shemi šolskega sadja in zelenjave, kamor smo se vključili tudi v tekočem šolskem letu 2022/2023. Sadje in zelenjavo iz Šolske sheme razdeljujemo enkrat tedensko kot dodaten obrok v času sadne malice in sicer integrirano ali ekološko sadje in zelenjavo. Trudimo se, da učencem ponudimo čim več lokalno pridelanega

sadja, saj ima to večjo hranilno in biološko vrednost ter kakovosti v primerjavi z živilci, ki so bila skladiščena in transportirana daljši čas.

Več o izvajanju in pomenu Šolske sheme si lahko preberete na spletni strani

<http://www.solskashema.si>.

Natalija Salmič

LIKOVNI KOTIČEK

Likovno ustvarjanje v 1. razredu

Prvošolec
Leon Županič, 1. a

Prvošolka
Ajna Hadžić Bekrić, 1. a

Sonček
Žiga Hriberšek, 1. a

Sonček
Andraž Čamernik, 1. a

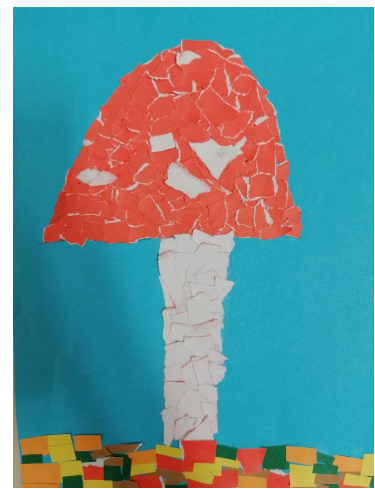
Ustvarjanje trganke v 3. razredu

Goba
Lili Žibert, 3. a

Goba
Gal Tršelič, 3. a

Goba
Eva Blatnik, 3. a

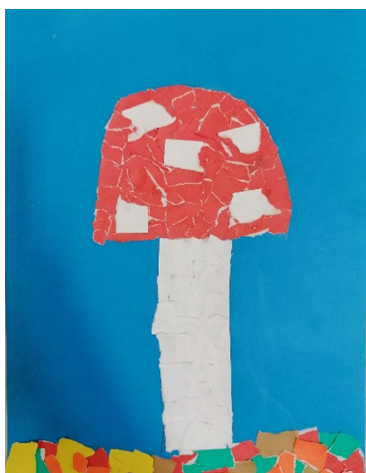
Goba
Jaka Simonišek, 3. a

Goba
Jan Zakšek, 3. a

Goba
Lili Kostanjšek, 3. a

Goba
Julija Kukovičič, 3. a

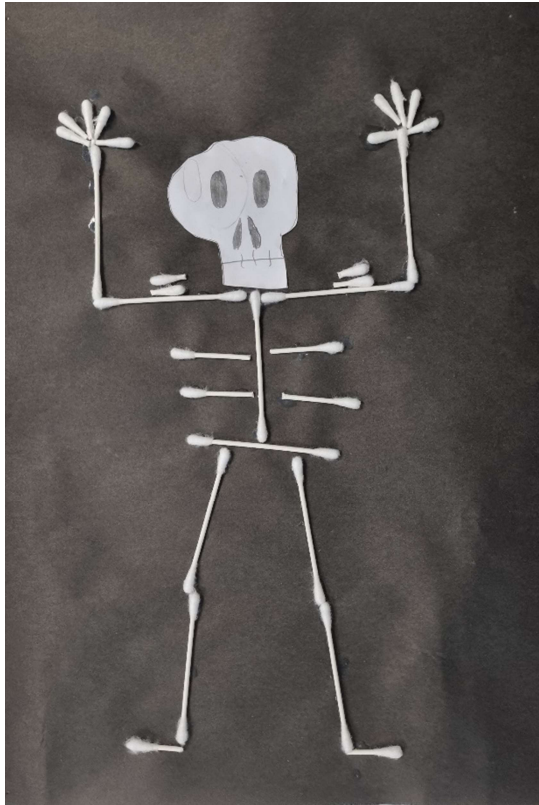
Goba
Jan Glas Zupanič, 3. a

Goba
Lorenzo Hidanović

Likovno ustvarjanje četrtošolcev

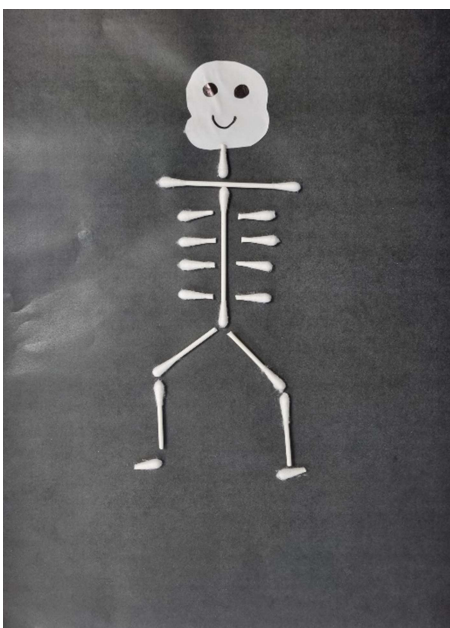
Četrtošolci so pri likovnem pouku čisto v jesenskem vzdušju ustvarjali okostnjake ter jesen. Predstavljamo vam njihove najlepše izdelke.

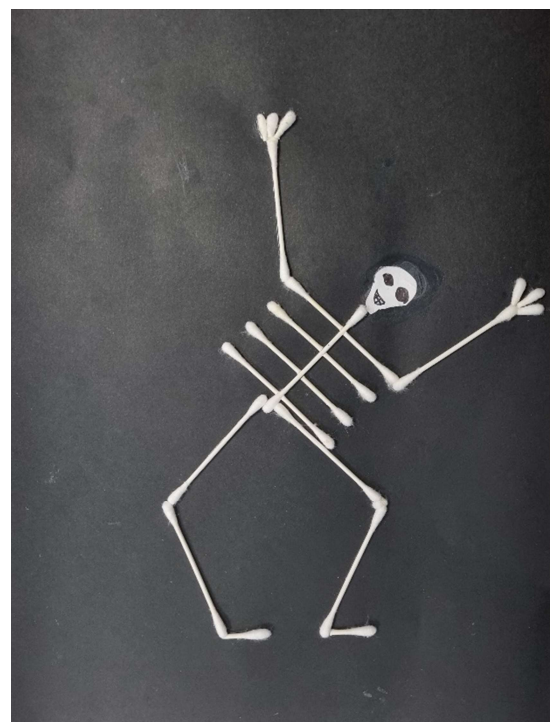
Okostnjak
Aljaž Ban, 4. a

Okostnjak
Maks Kozmus, 4. a

Okostnjak
Amna Jusić, 4. a

Okostnjak
Elizabeta Kukovičič, 4. a

Jesen
Henrik Omerzu, 4. a

Jesen
Nika Stopar, 4. a

Jesen
Eva Jug, 4. a

Jesen
Tija Kozole, 4. a

Jesen
Kaja Bohorč, 4. a

Likovno ustvarjanje petošolcev: barvni krog v očesu

Likovno ustvarjanje devetošolcev

Učenci 9. razreda so pri likovni umetnosti spoznali načela perspektivnega risanja, svoje izdelke so nato tudi pobarvali v poljubni tehniki. Zgoraj so vidni izdelki učencev pri likovnem snovanju 3, kjer so podrobneje spoznavali risanje dreves in senčenje.

LITERARNI KOTIČEK

Drugošolci ustvarjali ob sličicah

Bil je lep sončen dan. Klovni in živali so se odločile, da gredo na ladjo. Račka je gledala klovna, ki je lovil ribe. Muca se je bala, da bodo utonili, zato je v strahu gledala dno čolna. Medved je užival na sončku in v valovih.

Nina Lužar, 2. a

Nekoč je bil čaroben konj. Čisto vsi so lahko splezali nanj. Enkrat je nanj želel splezati lev. Slon se je prestrašil, da ga bo opraskal in zbežal stran.

Nina Kos, 2. a

Deklica je šla na sprehod v gozd. Srečala je orla in ga povabila k sebi. Želela mu je dati hrano. Orel je priletel k njej in pojedel hrano. Srečala je medveda. Tudi njemu je želela dati hrano. Ponudila mu je med. Medved je stopil do punčke, vzela med in vesel odšel dalje. Punčka je šla vesela in srečna domov ter mami pripovedovala o pustolovščini v gozdu.

Eva Omahen, 2. a

Drugošolka Nina Lužar je ustvarila svojo pravljico in jo naslovila Joj, copatki! Pravljico je pri pouku predstavila sošolcem, mi pa jo predstavljamo tudi vam, naši dragi bralci.

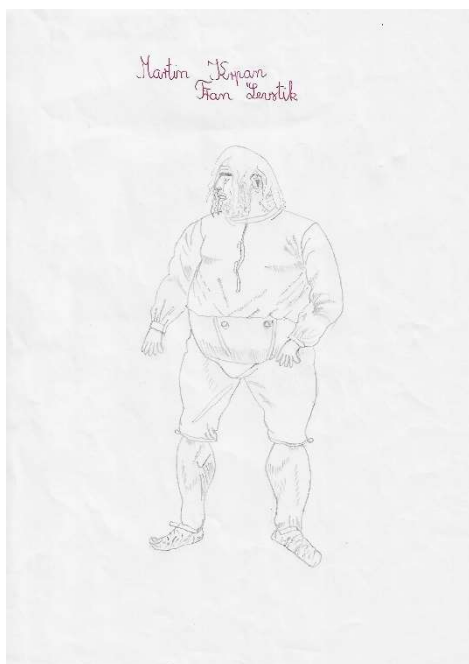
Joj, copatki!

Lili je prišla iz šole in zagledala lepe copatke. Mama ji je kupila nove, bleščče, prečudovite, rožnate copatke. Lili se je zahvalila mami in povedala, da bo imela copate za v šolo. Naslednji dan je Lili vesela prišla v šolo in ugotovila, da so ji copatki premajhni. Lili niti malo ni bila jezna. Zdelo se ji je smešno, da nosi premajhne copate. Copatki so bili z Lili pri glasbi, slovenščini in spoznavanju okolja. Pri glasbi je Lili med plesom padla na ritko, vendar se ni jezila, ampak smejala. V šoli je spoznala tudi novo sošolko Lucijo. Spoznali sta se in postali prijateljici. Najbolj pa sta se smejala, ko sta ugotovili, da imate enake copatke in obe premajhne. Veseli sta bili, ko sta ugotovili, da bosta sošolki do 9. razreda. Lili je mama kupila nove, večje copate, ki so bili enaki prejšnjim. Tudi Lucija si je želela, da bi mamica njej kupila enake, vendar večje copatke. Naslednji dan sta Lili in Lucija prišli v šolo z enakimi, večjimi copati. Copate sta si obuli in nasmejani ugotovili, da ... Veste kaj? Copati so bili obema preveliki. Prišli sta domov in povedali mamam: »Copati so sedaj preveliki!« Po hišah je odmevalo: »Joj, copatki!«

Nina Lužar, 2. a

Sedmošolci in Martin Krpan

Martin Krpan
Živa Župevc, 7. b

Martin Krpan
Nina Ban, 7. a

Pavčkove vitice: Otroštvo

Osmošolec Alen Boh Cehte je s svojo pesmijo Otroštvo konec lanskega šolskega leta sodeloval na literarnem natečaju Pavčkove vitice.

Otroštvo

*Vsi smo otroci različnih starosti,
vsi po svoje uživamo v svoji mladosti,
medtem pa starši se čudijo naši norosti.*

*Vsi smo otroci, ki šole ne maramo,
vsi smo otroci, ki radi nagajamo.*

*Življenja smo polni, da se ustavit' ne moremo,
in kmalu bo čas, da svetu s svojim znanjem pripomoremo.*

*Uživajmo, nagajajmo, radi se imejmo,
saj kmalu bomo odrasli, zato čim več se smejmo.*

*Tudi ko odrastemo, še vedno bomo razigrani,
tudi ko nam brade zrastejo, še vedno bomo nasmejani.*

Alen Boh Cehte, 8. a

Na obisku pri Juriju Dalmatinu

Letos so se v domišljijjski svet protestantov odpravili nekateri brestaniški učenci.

Prvošolci so se ob spomeniku Adama Bohoriča pred šolo prelevili v umetnike in ga narisali. Posebej so se izkazali Naomi Cvirn, Nik Omerzu in Blaž Simonišek.

Devetošolci pa so se v svojih nalogah želeli tako ali drugače srečati s katerim izmed njih. Posebej spretno so peresa vihtele Hana Grubič, Tisa Ljubi, Zoja Požeg Dular, Živa Ribič Vene in Eva Sluga.

Dela so namreč sodelovala na literarnem natečaju, ki ga že 13. pripravljajo Slovensko protestantsko društvo – podružnica Posavje, OŠ Jurija Dalmatina Krško in Valvasorjeva knjižnica Krško.

Slovesen zaključek se je zgodil v torek popoldne v Dvorani v parku v Krškem. Vsi učenci so si prisluzili značko – tokrat v obliki zapestnice z Dalmatinovim podpisom in knjigo Življenje z reko Savo, priznanji za svoja dela pa sta prejela Nik Omerzu, 1. a in Hana Grubič, 9. b.

Vsem likovnim in besednim umetnikom čestitamo.

Manca Moškon in Milena Žičkar Petan

Jurij Dalmatin se je vrnil v rodni kraj

Pred približno petsto leti je živel deček z imenom Jurij Dalmatin. Živel je v Krškem, kjer je tudi hodil v šolo. Njegov učitelj je bil Adam Bohorič.

Jurij se je rodil v revni družini, kjer so se vsi imeli radi. Ker je bil zelo nadarjen, so ga starši hoteli vpisati v šolo, a zaradi revščine niso imeli dovolj denarja. Vseeno se je lahko šolal, saj je Adam Bohorič prepoznal njegov talent in ga vzel kot učenca. Od njega se je Jurij veliko naučil. Leta 1584 je tudi pod njegovim vodstvom prevedel Biblijo.

Nekega dne sem gledala televizijsko oddajo o Juriju Dalmatinu, ko je kar naenkrat stopil iz televizije. To me je zelo prestrašilo. Tudi on je bil videti začuden. Tako sva nekaj časa samo strmela drug v drugega. Po nekaj trenutkih strmenja je končno spregovoril. Njegovo prvo vprašanje je bilo, kje je. Ko sem mu povedala, da je v Brestanici, se je takoj spomnil, da se je tu rodil njegov učitelj Adam Bohorič. Kmalu me je začel spraševati, zakaj je tukaj in kako je to mogoče. Na vprašanja o njegovem prihodu mu nisem znala odgovoriti. Z začudenjem je strmela v televizijo in druge elektronske naprave, potem pa me vprašal, če mu lahko razkažem kraj. Oblečen je bil v rjavo haljo z belo srajco in ker to niso oblačila današnjega časa, sem mu dala očetova, da se je preoblekel.

Na ogledu Brestanice se mu je vse, kar je videl, zdelo zelo zanimivo, od stavb do ljudi in avtov. Ko sva si ogledala Brestanico, sem ga na njegovo željo peljala še v Krško. Tudi tukaj je začudeno gledal, kako se je mesto povečalo. Ustavila sva se v starem delu mesta, kjer sem ga peljala k Jagodi na sladoled. Še nikoli ga ni jedel, zato se je čudil, kako dober je. Med tem sva se pogovarjala o različnih stvareh. Povedal mi je, kakšno je bilo življenje v njegovem času in kako se je spominjal Adama Bohoriča. Rekel je, da mu je bil bolj prijatelj kot učitelj. To se mi je zdelo zanimivo zaradi njune razlike v letih. Potem sva šla še v mestni muzej, kjer sva si ogledala razstavo o razvoju slovenščine in zelo je bil presenečen, da je po njem imenovana šola ter da se ga ljudje še vedno spominjajo.

Ko sva prišla domov, je napočil čas za vrnitev. Skupaj sva se še fotografirala, potem pa je stopil nazaj v televizijo ter izginil. Srečanje z njim me je razveselilo, zato sem šla takoj o njem povedat mojim prijateljem.

Eva Sluga, 9. b

Adam Bohorič se je vrnil v rodni kraj

Adam Bohorič je v protestantskem času uvedel pisavo bohoričico, ki smo jo uporabljali do druge polovice 19. stoletja. Za Slovence je bil to izjemen napredek. On pa se tega v svojem času ni mogel veseliti, saj je bil izgnan iz svoje domovine.

Adam Bohorič se je zato odločil, da bo prosil svoje prijatelje, da bi mu pomagali zgraditi časovni stroj, da bo lahko videl, kako navdušeni smo bili nad pisavo in prvo slovensko slovnico Zimske urice. Štirje prijatelji so se odpravili na delo in ko so že hoteli obupati, se je zgodil čudež. Uspelo jim je. Zgradili so časovni stroj. Kmalu za tem se je Bohorič odpravil odpotovat v prihodnost. Ko pa je pripotoval v prihodnost, je ugotovil, da to ni pravo leto. Taval je in taval. Kmalu za tem me je srečal in vprašal, v katero leto je pripotoval. Odgovorila sem mu, da v leto 2022. Bil je navdušen nad vsem, kar imamo, česar oni niso imeli. Za tem je vprašal, kaj se je zgodilo z bohoričico in Zimskimi uricami. Odvrnila sem mu, da se je bohoričica spremenila v gajico in Zimskih uric dandanes ne uporabljamo več. Bil je zelo presenečen. Prosil je, naj mu še povem, kje je Rajhenburg. Odvrnila sem mu, da v sodobnem času ni več Rajhenburga, temveč je Brestanica. Zaradi vseh sprememb, ki sem mu jih povedala, je bil zelo presenečen a hkrati tudi užaljen. Čez čas, ko sem mu vse razložila, kako in kaj, se je počasi stemnilo, je Adam rekel, da mora nazaj. Pospremila sem ga do časovnega stroja, a tega več ni bilo. Bohoriča je skrbelo, kako bo prišel nazaj in kje bo spal. Povedala sem mu, da lahko prespi pri meni in jutri mu bom pomagala zgraditi časovni stroj. Strinjal se je, a ga je hkrati tudi malo skrbelo, da ne bova zgradila časovnega stroja. Kmalu se je umiril in zaspal je, jaz pa tudi. Naslednji dan sva se zgodaj zbudila in lotila gradnje časovnega stroja. Delala sva pozno v noč in ko sva že hotela obupati, nama je uspelo.

Ko je Bohorič ves vesel pobral svoje stvari in stopil v časovni stroj, sem ga vprašala še eno, zadnjo stvar. Kdaj se je rodil? In ko sem že mislila, da bom dobila odgovor, je odpotoval nazaj. Res sem se veselila, da mi bo povedal, a zdaj vem, da bo to za vedno ostala skrivnost.

Živa Ribič Vene, 9. a

Moje srečanje z Adamom Bohoričem

Nekega dne sem se sprehajala po gozdu in nabirala kostanj, nakar sem našla nekaj čudovitega. Bil je velik bleščeč dragulj. Še naprej sem hodila po poti in našla še enega. Tako so me dragulji pripeljali do stare in zapuščene hišice.

Bila sem radovedna in sem vstopila, da pogledam, kaj je znotraj. Moralo je biti nekaj zanimivega, saj so me sem pripeljali dragulji. Hišica je bila dokaj majhna. V njej je bilo polno knjig, zvezkov in zapiskov. Žal nisem mogla prebrati, kaj piše na njih, ker nisem poznala te pisave. V kotu je bila nekakšna železna škatla. Na njej je bilo polno gumbov. Nisem si mislila, da se lahko zgodi kaj slabega in sem pritisnila kar vse, saj sem želela vedeti, kaj ta stroj dela. Kar naenkrat me je potegnilo v nekakšen čaroben vrtinec, ki me je odložil na staro ulico.

Bila sem zelo zmedena. Ljudje so bili oblečeni v srednjeveška oblačila, vozili pa so se s kočijami. Prestrašena sem začela teči po ulicah in iskati nekakšen izhod. Ko sem tako brezglavo divjala po nekem trgu, sem se zaletela v nekoga. Padla sem na tla in gospod, v katerega sem se zaletela, mi je pomagal vstati. Ko sem ga pogledala v obraz, pa kar nisem mogla verjeti, kdo to je. Bil je Adam Bohorič. Takoj sem ga prepoznala. In tako sem povezala vse skupaj in ugotovila, da je tisti stroj, časovni stroj, ki me je popeljal v preteklost. Obstala sem in strmela v njega. Vprašal me je, če sem v redu. Nekaj sem zajecjljala in me je povabil k sebi domov, da bi poskrbel zame, saj ga je skrbelo, da sem si kaj naredila. Z veseljem sem mu sledila domov. Med potjo pa sem malo prišla k sebi in ga nagovorila. Malo mu je odleglo, da se nisem poškodovala. Začela sva se pogovarjati. Povprašala sem ga o njegovem delu, da bi ugotovila v točno katero leto sem pripotovala, pa tudi, da bi izvedela več o njem. Povedal mi je, da je bil včasih ravnatelj šole in učitelj, in da je delo tam potekalo v nemškem jeziku, otroci v razredu pa so bili različnih starosti in da je malokateri otrok obiskoval šolo ... Rekel je, da je nazadnje napisal prvo slovensko slovnico in jo poimenoval Zimske urice. Začela sem ga spraševati več o tem. Vprašala sem ga, kako se je spomnil tega, dobil idejo. Odgovoril mi je, da je želel, da se otroci učijo v slovenskem jeziku. Potem me je povprašal še o meni. Hitro sem si nekaj izmislila, saj bi ga resnica, da me je sem pripeljal časovni stroj iz prihodnosti, do katerega so me pripeljali dragulji, preveč zmedla. Vprašal me je tudi, zakaj sem bila tako zbegana. Rekla sem, da sem hitela za nekim

gospodom, saj sem ga želela nekaj vprašati. Izgledalo je, da mi je verjel, zato mi je zelo odleglo. Še naprej sva se pogovarjala. Kmalu je nastopil mrak in morala sva se posloviti. Odšla sva z mislijo, da se še kdaj srečava in dokončava pogovor. Delala sem se, da grem domov, v resnici pa nisem vedela, kako naj pridem nazaj v leto 2022, ko se je spet prikazal tisti čarobni vrtinec in me odpeljal nazaj domov.

Bila je že noč, jaz pa sem bila v hišici sredi gozda. Odločila sem se prespati kar tam, naslednji dan pa bi šla domov.

Tisa Ljubi, 9. b

Adam Bohorič se je vrnil v rodni kraj

Bil je lep sončen dan in Adam Bohorič se je sprehajal po lepo tlakovani cesti v Ljubljani. Ravno je končal z učnimi urami v ljubljanski srednji šoli in razmišljal, ali je za slovenski narod postoril dovolj koristnega, da se ga bodo spominjali še veliko let po njegovi smrti. Takrat pa se mu je utrnula zelo predrzna ideja. Stekel je domov, da bi jo uresničil.

K sebi je poklical dva najboljša znanstvenika tistega časa ter ju prosil, naj mu zgradita časovni stroj, ki bo potoval v prihodnost. Ko je zraven še potresel mošnjo z zlatniki, sta se fanta hitro vrgla na delo. Delo je trajalo tri mesece, zato je Adam kmalu obupal nad to idejo, a ravno uro kasneje je k njemu prispelo pismo, da se znanstvenika želita dobiti z njim na mestnem trgu. Zgrabil je mošnjo in pohitel k njima. Razložila sta mu, da je stroj končan, ampak da ima eno napako. Ne potuje samo skozi čas, ampak tudi skozi različne kraje. Bohoriču je bilo za to malenkost vseeno, zato je fantoma dal zlatnike, sam pa je stopil v majhno hiško, v kateri naj bi bil časovni stroj. Vzelo mu je kar nekaj časa, da se je sploh odločil, v katero leto bi potoval. Na koncu se je odločil za leto 2020. Pritisnil je na gumb in stroj ga je posrkal vase. Znašel se je v lepem kraju s travniki in gozdovi. Šele ko je nekaj časa strmел v to lepoto, je ugotovil, da je to njegov rojstni kraj, ampak kar nekaj sto let pozneje. Bil je očaran nad tem, kako so ljudje skrbeli zanj, še bolj pa je bil očaran, ko je vsepovsod videl plakate z napisom 500 let Adama Bohoriča. Kasneje se je še sprehodil do bližnje šole, ki se je imenovala Osnovna šola Adama Bohoriča Brestanica. Bil je res ganjen. Ne samo to, da je videl, kako se ga Slovenci spominjajo in kako lep je njegov rojstni kraj, ampak tudi to, da ga spoštujejo. Ob tem so mu v oči stopile solze sreče. Vrnil se je v svoj čas, saj je videl dovolj.

Naslednje dni je bil zelo dobre volje, saj je v srcu nosil spomin na to, kar je videl in doživel, ko je uporabil časovni stroj in se vrnil v svoj preljubi rodni kraj.

Zoja Požeg Dular, 9. a

Moje srečevanje z Adamom Bohoričem

Bohorič je bil izredno pomemben mož za naš jezik, saj je leta 1584 napisal 1. slovensko slovnico – Zimske urice. V našem kraju ga še toliko bolj poznamo, saj se naša šola imenuje po njem.

Smo v 16. stoletju. Rodila sem se 15 let za Bohoričem in že od rojstva so ga vsi krajanje izredno spoštovali. Zelo dobro ga poznam, ker vsako nedeljo zjutraj hodim k njemu na dodatne ure iz slovenščine, saj tudi jaz želim izdati svojo knjigo. Nekega dne, ko sem odšla k njemu domov, sem zagledala prazno hišico. Ustrašila sem se, če je kaj narobe, ker je bil skoraj vedno doma. V hiško sem odšla preverit, če je vse v redu. Ko sem vstopila, sem zagledala kupe in kupe papirja in razmetane zapiske, ki jih je imel. Hitro sem stekla domov in povedala materi in očetu, kaj se je zgodilo. Bila sta osupla in takoj se je po kraju razširila novica, da je Adam Bohorič izginil. Takrat je zavladal strašen nemir med krajanje. Vedela sem, da me Bohorič ne bi kar tako zapustil, zato sem odšla v Krško, kjer je imel svojo šolo, preverit, če je mogoče tam. Ko sem vstopila, sem zagledala Jurija Dalmatina in Adama Bohoriča pri pisanju knjige. Nisem si mislila, da bom to kasneje tudi jaz počela. Jurij in Adam sta se ustrašila, da ju bom izdala, saj sta hotela druge ljudi presenetiti z novo slovensko knjigo. Seveda ju nisem nikoli izdala in postali smo dobri prijatelji. Ob torkih sem ju obiskovala in opazovala, kako so se polnile strani, nakar me je nekega dne Adam povabil, da bi tudi moje pisanje dodali in bi jo potem združili v eno.

Seveda sem že tisti dan pomagala pri pisanju knjige. Sedela sem pred domačo hišico s petrolejko v roki in izlivala svoje misli na papir. Čez mesec dni smo se zopet vsi trije dobili v šoli, kjer smo vsak svoj del knjige prebrali in si izmenjali mnenja. Nisem pričakovala, da bosta Adam in Jurij tako navdušena. Tako smo se začeli dobivati trikrat na teden, da smo združili vse tri knjige v eno samo. Imeli smo srečo, saj smo vsi skupaj zbrali dovolj denarja, da smo lahko tudi natisnili knjigo v več izvodih. Tako je nastala knjiga z naslovom Prve slovenske zgodbe. Knjiga je vsebovala različne zgodbe iz mladosti in o vsakdanjih izkušnjah. Nato je nastopil čas, da smo knjigo predstavili domačinom in vsem drugim, ki so razumeli slovenski jezik.

Nikoli nismo pričakovali, da bodo ljudje tako zelo navdušeni nad knjigo in zgodbami, zato smo v zahvalo ustanovili krožek, pri katerem smo učili druge ljudi lepopisa in pravopisa. Tako se je tudi šola v Krškem povečala in dobila velik pomen v zgodovini slovenskega jezika.

Hana Grubič, 9. b

*Hana je s svojim besedilom na literarnem natečaju prejela priznanje.

Devetošolci na pragu odrasčanja

Na pragu odrasčanja

Prihaja obdobje velikih sprememb in stresnih odločitev, ki jih bom morala sprejeti, saj se približuje konec osnovne šole.

Že deveto, torej zadnje leto, prestopam prag te šole in kmalu se bo končalo. Čeprav se zdi, kot da je še veliko časa, vem, da bo minilo v hipu. Vedno sem si želela hitro odrasti in sanjala, da sem tukaj, na tem mestu, vendar zdaj, ko se zavedam, kaj me čaka, me je malo strah.

Kmalu bo čas za vpise v srednjo šolo in na srečo sem se jaz že odločila, katero delo želim opravljati. Vedno mi je bila všeč kemija in ko sem jo v osmem razredu prvič imela, sem vedela, da je odločeno. Želim iti na kemijsko srednjo šolo. Žal pa ta odločitev ni le moja. Ni odvisno le od mene, če me bodo sprejeli v zeleno šolo. Zato se bom zelo potrudila z ocenami, priznanji, pa tudi NPZ-ji, za katere me res malo skrbi.

Seveda pa meni ne gre samo za šolo. Res si želim dobiti Zoisovo štipendijo, za kar potrebujem tudi dobre uspehe, kar pa ni tako lahko. Upam, da bom tudi letos osvojila kakšno priznanje pri tekmovanju iz kemije, se bom pa zelo potrudila tudi pri drugih.

Priznam, da me vse te stvari skrbijo in malo strašijo, vendar pa vselej komaj čakam na nove dogodivščine in se res veselim novega koraka proti službi svojih sanj.

Tisa Ljubi, 9. b

Na pragu odrasčanja

Začetek odrasčanja pomeni konec igre in otroške zabave. Začenja se resna doba in ko človek odrasča, se zelo spremeni.

Zelo hitro človek odraste in s plah se ne zave, da je iz majhnega otroka, ki se baše s slaščicami, odrasel v človeka, ki ga čaka odgovornost in delo. Vsak nekoč odraste, ampak nekateri bi si za vedno želeli biti otroci. Sedaj, ko odrasčam, vidim, kako se svet okoli mene spreminja. Prijatelji, družina in znanci se obnašajo do mene normalno in me več nihče ne nosi po rokah.

Obenem si želim, da bi ostal večno mlad, saj je življenje lažje, obenem pa bi tudi rad sprejel odgovornost in se v svet podal kot odrasel človek.

Alen Vovk, 9. b

Moja pot v odraslost

Moja pot v odraslost se začne s trenutkom, ko sem prišla na svet. Nato sem dopolnila eno leto in sem dobila dva psa, ki sta me ščitila.

Pri 5. letu sem dobila 6 majhnih muck in eden od njih se je pustil božati samo meni. Kasneje sem si želela ponija in res sem ga dobila v 8. letu, ko sem zmagala na tekmovanju. Bila sem zelo presenečena in srečna. Zelo vesela sem bila tudi pri drugem in tretjem letu, ko sem dobila dva bratca in pri sedmih sestric. To je bil moj srečen trenutek, saj sem bila prej edina punca. Z družino smo hodili na počitnice. Čas je mineval in bila sem vse večja in v petem razredu sem bila prvič odlična in za nagrado dobila konja oz. kobilu. Obljubila sem, da se bom še naprej pridno učila. A dogodek, ki mi je spremenil življenje, je bil, ko mi je umrla babica. Več dni sem jokala in bila žalostna. Ampak sem zmogla in živela dalje. Sčasoma je bolečina ponehala in učila sem se naprej, čeprav mi je bilo težko. Leta so minevala in zabavala sem se, dobivali smo nove živali, na koncu pa tudi lamo. Praznovali smo praznike, a so bili drugačni.

Zdaj se učim in trudim v devetem razredu, da bom lahko odšla v čim boljšo šolo in pri tem me seveda spodbujata mami in ati.

Katarina Ferlan, 9. a

Na pragu odraščanja

Pride čas, ko moraš sprejeti določene odločitve. Zadnje leto osnovne šole je zelo pomembno, saj se odločaš o svoji prihodnosti, kot so šola in morda že poklicna usmerjenost.

Vsi komaj čakamo, da bomo lahko vozili avto, bili samostojni in neodvisni od staršev, a do tega je dolga pot. Najprej si moraš pridobiti dovolj znanja in uspehov, da se lahko vpišeš v srednjo šolo, kasneje morda tudi na fakulteto. Te odločitve niso lahke, saj je od njih odvisna naša prihodnost. Nekateri vedo že od malega, kaj bi radi počeli, drugi pa ne vedo. Tudi jaz sem ena izmed njih. Zaenkrat vem samo, da grem na gimnazijo, ne vem pa, kaj bi me zanimalo v prihodnosti.

Še vedno pa smo otroci in se radi zabavamo. Najraje imam poletne počitnice, ker je to čas druženja s prijatelji in nisi pod stresom zaradi ocen. Med počitnicami imam več dolžnosti in opravil, ampak mi jih ni težko opravljati. Ker imam mlajšo sestro, sem odgovorna tudi za njo, ko gremo na bazen ali pa če smo same doma.

Odraščanja se hkrati veselim in bojim zaradi vse odgovornosti in svobode. Vesela sem, da imam ob sebi podporo staršev in družine.

Eva Sluga, 9. b

Moja pot v odraslost

Vsi bomo en dan odrasli, na en ali drug način. Določenim to pride čez leta, določenim pa prej. Počasi lahko vidimo, kako se svet in ljudje okoli nas spreminja. Mi se tudi spreminjamo, samo lažje je videti, kako smo se že spremenili.

Rečemo, da začnemo odraščati v puberteti, a takrat se samo začnemo spreminjati. Odraščati začnemo takrat, ko lahko drugega razumemo, ko lahko rečemo, da smo imeli narobe, ko bomo zreli. Jaz sem takoj po nekaj dneh osnovne šole razumel, da svet ni zmeraj tako rožnat, kot je bil v vrtcu. Moral sem se spremeniti, da bi bolje razumel, se prilagoditi. Čez leta sem začel razumeti, da se vsi ljudje morajo prilagoditi, ko rastejo, saj bodo morali enkrat skrbeti zase. A določeni niso sledili tej poti. Mislijo, da so nad drugimi ali pa da jim ni bilo treba skrbeti za prihodnost, da bodo padli na svoje mesto v tej sestavljaniki, ki ji pravimo svet in družba. Zdi se dobro, a po navadi se tako ne izide. Zaradi teh opažanj sem čez leta postajal bolj tih, manj šel do novih ljudi, a sem se tudi začel učiti, gledati. Razumel sem, da veliko ljudi rabi pomoč in jih nekdo začasno spet vodi. Ugotovil sem tudi, da veliko ljudi, ne glede na to, kako jim razložiš, nočejo razumeti, saj je razlika med poslušanjem in razumevanjem. Čez leta, ko sem vedel, kdo razume in kdo posluša, sem se spet malo bolj odprl.

Tako dobiš prijatelje, spoznaš ljudi ter se družiš. Takrat sem spoznal, da se spreminjaš in prilagodiš najlažje, ko si blizu družbe. Ugotovil sem, da nisem odraščal, do tistega trenutka ko sem se malo bolj odprl, saj te oblikujejo ljudje, okoli katerih si.

Filip Krajnc, 9. a

Na pragu odraščanja

Nastopil je čas, v katerem se moram odločiti, kaj si želim v prihodnosti in na kakšen način bom to dosegla.

Trenutno sem zelo povezana z družino in prijatelji, ki živijo v okolici mojega doma. Razmišljam, kje bi bilo najbolje, da bi se izobraževala po koncu osnovne šole. Strah me je iti predaleč od doma, a hkrati imam v sebi željo po tem. Želim si spremembe, a me je strah, da bi zašla v napačno smer. Z mamo sva zelo povezani in tega ne bi rada izgubila. Ne želim, da misli, da si želim stran od nje, a hkrati si želim spremembe glede načina mojega življenja. In z mojimi odločitvami je ne želim razočarati.

Veselim se spremeniti svoje okolje in spoznati nove ljudi, a v sebi imam strah, da bi se hkrati spremenila kot oseba in da bi me prijatelji pozabili oziroma zamenjali. Saj tudi sama opažam, da se nekateri na poti v srednjo šolo odmikajo ter oddaljujejo. Ne bi rada izgubila prijateljev, a hkrati bi rada skovala nova prijateljstva.

Eden od mojih največjih strahov je, da bi izbrala napačno pot in odšla v narobno smer. Zaradi tega se poskušam posvetovati z različnimi znanci, ki poznajo določene smeri dela in bi mi lahko kaj svetovali.

Pri odločanju za prihodnost je ogromno stvari, na katere je vredno pomisliti in upam, da bom našla tisto pot, ki bo prava zame in da si bom lahko omogočila lepo prihodnost in uresničila čim več želja.

Hana Grubič, 9. b

Moja pot v odraslost

Kot majhna deklica sem si vedno želela, da otroštvo nikoli ne bi minilo. Brezskrbna igra, z majhnim koščkom odgovornosti, v smislu skrbi nad pospravljenimi sobo in umitimi zobmi zjutraj ter zvečer, in mogoče tu in tam kakšen dan v mesecu, kjer sem morala pomagati posesati kakšen kotic v stanovanju. Kaj drugega me ni skrbelo. Pa vendar je vseeno pot v odraslost lepo, a težko obdobje, v katerem se srečamo z veliko spremembami in valom čustev.

Menim, da je moja pot v odraslost precej zanimiva in razburkana. Recimo spoznavanje novih prijateljev, z občutkom vse večje svobode pa vse do sodelovanja pri odločanju o različnih stvareh, je le nekaj točk, ki imajo vijugasto pot v odraslost. A prav to dela življenje predvsem lepše in zanimivo. Včasih pa se znajdem v razburkanem morju pred navidezno velikimi ovirami, katerih se včasih ne znam lotiti. Za nekoga so to domače naloge, zame pa so to odnosi v družbi in s tem konfliktna situacije, ki jih težko obvladujem. Zato se velikokrat sprašujem, kaj lahko naredim, da takšne situacije izboljšam, po drugi strani pa najraje ne izjavim svojih mišljenj in občutkov v javnosti. Trudim se odraščati v odgovorno in pošteno osebo, kljub temu da se včasih to ne zdi mogoče. Poleg vseh izzivov, ki so na moji poti, prejemam veliko podporo od svoje družine in prijateljev, ki mi velikokrat pomagajo.

Ne glede na to kar se zgodi na moji poti v odraslost, pa naj bo dobro ali slabo, poskušam ostati pozitivna, saj vem, da mi bo vedno stala ob strani moja družina. Navsezadnje vsak prehod je pot v neznano.

Živa Ribič Vene, 9. a

KUHARSKI KOTIČEK

Kremna juha iz hokaido buče

Kremna juha iz hokaido bučo je ravno prava jed za hladne jesenske dni. Je odličnega okusa, zdrava in primerna, da si z njo pogrejemo svoje brbončice.

Za pripravo juhe za štiri osebe potrebujemo:

- 2 žlici olivnega olja
- 1 srednje veliko čebulo
- 1 kg hokaido buče
- 1 lovorjev list
- 800 ml vode ali jušne osnove
- sol, mleti poper, muškatni orešček (po okusu)
- 1 do 2 žlici kisle smetane

Postopek priprave:

Bučo operemo, nato pa jo razrežemo na četrtine in ji odstranimo semena. Bučo zatem narežemo približno 2 centimetra velike kose. Čebulo olupimo in jo prav tako narežemo na kose.

Na kuhalnik pristavimo večji lonec, v katerega vlijemo olivno olje. Na segreti maščobi na hitro popražimo čebulo, da postekleni in se malo zmežča. Primešamo na kose narezano bučo, ki jo med mešanjem nekoliko popražimo.

Dodamo lovorjev list in zalijemo z vodo ali jušno osnovo. Te mora biti samo toliko, da je zelenjava v celoti pokrita s tekočino. Začnimo s poprom in soljo, za okus in aromo lahko dodamo tudi malo naribanega muškatanega oreščka. Lonec pokrijemo in juho na zmerni temperaturi kuhamo 20–30 minut, da se bučno meso povsem zmežča.

Ko je juha kuhana, lonec odstavimo in odstranimo lovorjev list. Če želimo, da je juha še bolj kremna, dodamo smetano in vse skupaj zmešamo s paličnim mešalnikom, da dobimo gosto juho. Zavremo in odstavimo.

Pri serviranju lahko juho okrasimo s smetano ali bučnim oljem. Odličen dodatek so tudi popražena bučna semena, ki jih potrosimo po juhi.

Natalija Jankovič in Enej Cvirn, 8. a

RAZVEDRILO

Živalski vrt

Pitbul in čivava

Neznani moški stopi v vaško gostilno: »Čigav je pitbul, ki je privezan zunaj?«

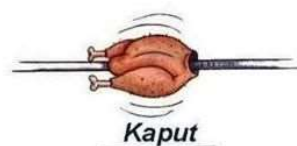
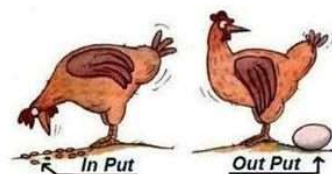
Oglasi se Poldek: »Moj je! Kaj je narobe z njim?«

Neznani moški: »Ja, zdi se, da ga je ubila moja čivava.«

Polde: »Nemogoče, le kako bi lahko čivava ubila pitbula?«

Neznani moški: »Očitno se mu je zataknila v grlu.«

Chicken Lifestyle

Hitra, hitra želvica

Želva

Želva sreča drugo želvo: »Ja, kaj je pa s teboj? Kje pa imaš oklep?«

»Pobegnila sem od doma.«

Zgodnje kikirikanje

Zakaj petelini tako zgodaj kikirikajo?

Ker potem ko se zbudijo kokoši, ne pridejo do besede.

Mlad komar

Komarček gre prvič sam na teren. Ko se vrne, ga mama vpraša: »Kako je bilo?«

Komarček odgovori: »Super, vsi so mi ploskali.«

Stonoga

Stonoga vpraša drugo: »Kje je tvoja žena, že nekaj dni je nisem videl?«

»Šla je kupit nove čevlje.«

Nik Arenšek, Pia Šturbej in Žana Ban, 8. a

- **CAJTENG**, časopis OŠ Adama Bohoriča Brestanica, številka 14, letnik 2022/2023
- **Uredništvo**: Šolska cesta 29, 8280 Brestanica
- **Mentorica in urednica**: Andreja Dvoršek
- **Novinarji**: Katja Čerkuč, Alexei Gabrič Vintar, Žan Jevšnik, Žana Jevšnik, Tay Kajba, Klara Kodrič, Zoja Moškon, Andraž Povhe, Tilen Resnik, Kim Zorko, Žana Gorenc, Karla Grubič, Maja Hriberšek, Nik Arenšek, Žana Ban, Lučka Colarič, Enej Cvirn, Natalija Jankovič, Nika Kovačič, Pia Šturbej, Rožle Grubič
- **Naslovnica**: Klara Kodrič
- **Likovni in literarni prispevki**: učenci OŠ Adama Bohoriča Brestanica
- **Drugi sodelavci**: učitelji in učenci OŠ Adama Bohoriča Brestanica

